צוות הכותבים: ניב נבון, אפרת נבון, סיגל רץ, תמר אקרמן, עידית לוי
עריכת תוכן: סיגל רץ ועידית לוי
איורים: דורון ואורית פנחס
הגהה: רחלי לייטמן
עימוד ועיצוב: רוני פרי
הפקה: אורי שבתאי

תודות: אהובה ברנר, אלון לוי, חיים רץ, ג'יזל דקל, שרה בן שלום, נועם דוייב, אפרת אהרוני, מאירה לוי, נגה גונן

תודה מיוחדת לילדים שהקשיבו, הרגישו וייעצו:
ברוך רץ, מאור אקרמן, חיים, אברהם ורחל לוי, עופרי, אחינועם ומעיין נבון

תְּמוּנָה אַחַת מְשֻׁלֶּמֶת

שִׁירִים וַחֲבֵרִים

גָּדוֹל כִּפְלַיִם

"אֵיזֶה יֶלֶד גָּדוֹל!" אִמָּא מִתְפַּעֶלֶת
מִתְרַחֵץ, מִסְתָּרֵק, מְצַחְצֵחַ שִׁנַּיִם.
וּכְשֶׁאִמָּא אוֹתִי כָּל כָּךְ מְעוֹדֶדֶת,
מִיָּד אֲנִי מַרְגִּישׁ גָּדוֹל כִּפְלַיִם.

מֵאִמָּא אֲנִי לוֹמֵד דְּבָרִים טוֹבִים
וְאוֹמֵר לְכָל חָבֵר "אַתָּה גָּדוֹל!"
וּכְשֶׁאֲנַחְנוּ זֶה אֶת זֶה מְעוֹדְדִים,
אָז בְּיַחַד אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים הַכֹּל.

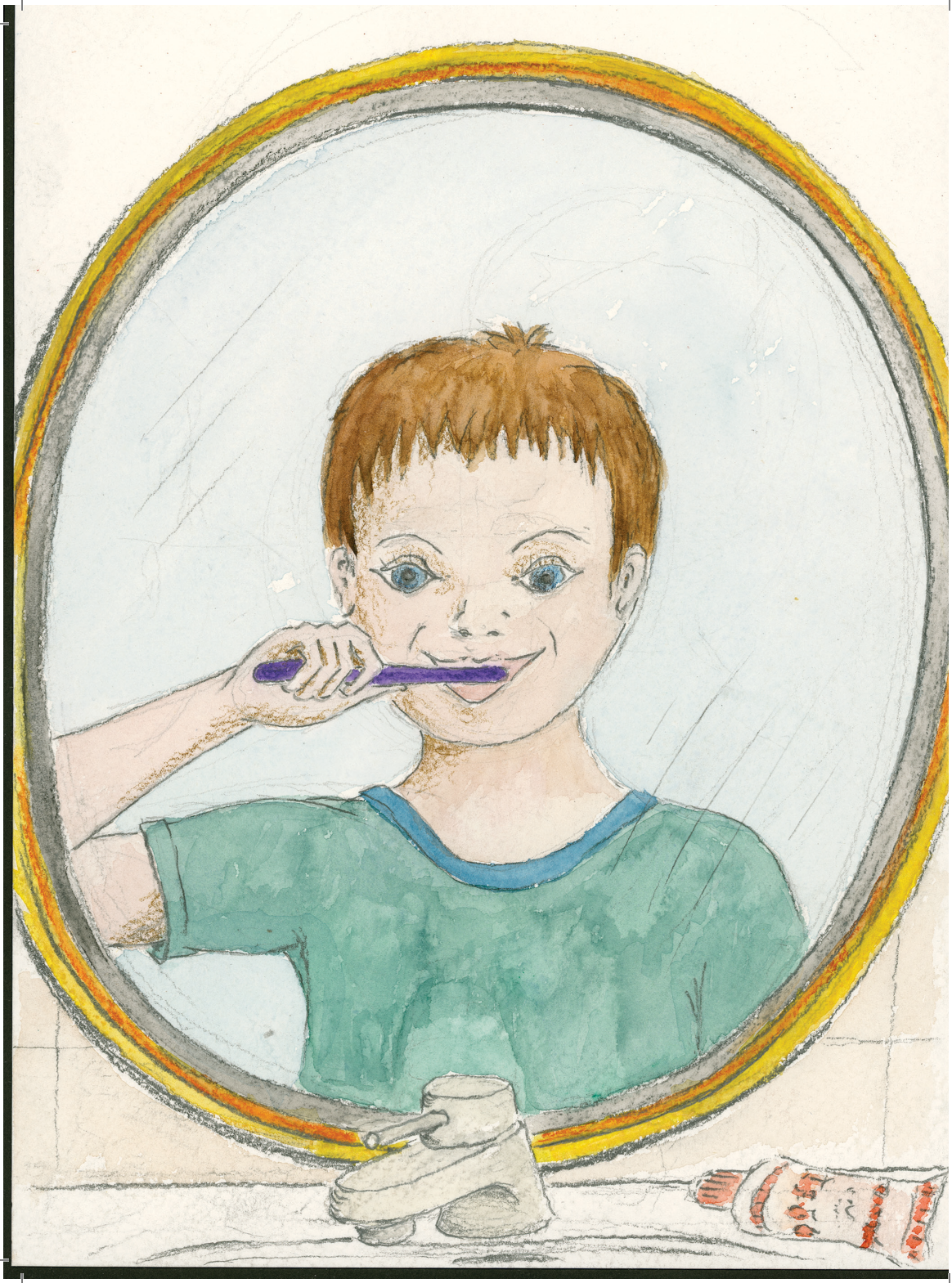

דֻּגְמָה טוֹבָה

עָמִית וַאֲנִי יָצָאנוּ לְטִיּוּל בְּיַחַד
לְצַד הַדֶּרֶךְ רָאִינוּ אֶבֶן עֲגֻלָּה מֻנַּחַת,
נָתַתִּי לְעָמִית אֶת הָאֶבֶן הָעֲגֻלָּה
וּשְׁנֵינוּ הִרְגַּשְׁנוּ שִׂמְחָה מְאֹד גְּדוֹלָה.

הִמְשַׁכְנוּ בַּטִּיּוּל, הִגַּעְנוּ לַגִּנָּה,
רָאִינוּ עַל הַדֶּשֶׁא נוֹצָה לְבָנָה.
וְלִפְנֵי שֶׁהִסְפַּקְתִּי לִרְצוֹת אוֹ לְהַרְגִּישׁ,
עָמִית חֲבֵרִי אֶת הַנּוֹצָה לִי הִגִּישׁ.

חִיַּכְתִּי... חִיַּכְתִּי... חִיֵּךְ גַּם עָמִית,
וְאָמַר לִי מִיָּד בְּנִימָה לְבָבִית:
"הַיּוֹם בַּטִּיּוּל נָתַתָּ לִי דֻּגְמָה,
אָז עָשִׂיתִי כָּמוֹךָ, בְּצוּרָה דּוֹמָה".

אַהֲבָה בֵּין חֲבֵרִים

כְּשֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בִּסְבִיבָה טוֹבָה
וְכָל הַחֲבֵרִים זֶה לָזֶה כָּל כָּךְ עוֹזְרִים,
לִבֵּנוּ מִתְמַלֵּא כָּל יוֹם בְּאַהֲבָה
וּבְיַחַד מַצְלִיחִים לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה דְּבָרִים.

אַהֲבָה בֵּין חֲבֵרִים הִיא מְאוֹד מְיֻחֶדֶת,
מְקֻשָּׁר טוֹב בֵּינֵינוּ כֻּלָּנוּ מַרְוִיחִים.
אַהֲבָה בֵּין חֲבֵרִים לַכֹּל מְסֻגֶּלֶת,
לְחַבֵּר וּלְשַׂמֵּחַ אֶת כָּל הָאֲנָשִׁים.

מְשַׂחֲקִים בְּיַחַד

מְשַׂחֲקִים בְּיַחַד בַּטְרַקְטוֹר הַגָּדוֹל,
נוֹסְעִים בְּמַעְגָּל סְבִיב אַרְגַּז הַחוֹל.
אֶחָד יוֹשֵׁב בִּפְנִים וְהַשֵּׁנִי אוֹתוֹ מַסִּיעַ,
אִם מִישֶׁהוּ יִתְעַיֵּף הֵם יִתְחַלְּפוּ כְּשֶׁהוּא יוֹדִיעַ.

הַחֲבֵרִים בְּשִׁתּוּף פְּעֻלָּה מְשַׂחֲקִים,
עוֹזְרִים זֶה לָזֶה, נֶהֱנִים וּשְׂמֵחִים.
אַחַר כָּךְ יְשַׂחֲקוּ גַּם בַּלֶּגוֹ הַכָּחֹל
וַיַּמְשִׁיכוּ לִבְנוֹת אֶת הַמִּגְדָּל הַגָּדוֹל!

שִׁתּוּף פְּעֻלָּה

שִׁתּוּף פְּעֻלָּה זֶה כְּדַאי וּמִשְׁתַּלֵּם
כָּל אֶחָד הוּא חֵלֶק טוֹב וּבְיַחַד זֶה שָׁלֵם.
כְּשֶׁעוֹשִׂים דְּבָרִים בְּיַחַד זֶה כֵּיף וְגַם נָעִים,
בְּשִׁתּוּף פְּעֻלָּה שִׂמְחָה בֵּינֵינוּ מְגַלִּים.

שִׁתּוּף פְּעֻלָּה זֶה פִּתְרוֹן לְכָל דָּבָר
כָּל אֶחָד מְאוֹד שָׂמֵחַ וְעִם כֻּלָּם הוּא מְאֻשָּׁר.
כְּשֶׁפּוֹתְרִים דְּבָרִים בְּיַחַד מְגַלִּים דָּבָר חָדָשׁ,
בְּשִׁתּוּף פְּעֻלָּה יֵשׁ רֶוַח שֶׁל מַמָּשׁ.

מַשֶּׁהוּ מְיֻחָד

לָמַדְתִּי מִסַּבָּא שֶׁלִּי מַשֶּׁהוּ מְיֻחָד
שֶׁעוֹזֵר לִי לְהִסְתַּדֵּר עִם כָּל אֶחָד:
אִם מִתְגַּלָּה חֹסֶר הַסְכָּמָה בֵּין חֲבֵרִים
כְּדַאי לְשַׂחֵק, אוֹ לְדַבֵּר עַל כָּל מִינֵי דְּבָרִים טוֹבִים.

כִּי הַשִּׂיחָה הַמְשֻׁתֶּפֶת, אוֹ מִשְׂחָק בֵּין חֲבֵרִים,
יְקָרְבוּ אוֹתָנוּ זֶה לָזֶה וְנַרְגִּישׁ יוֹתֵר נָעִים
וְאָז נְגַלֶּה שֶׁכֻּלָּם מְאֹד צוֹדְקִים.
וְשֶׁהַדָּבָר הֶחָשׁוּב הוּא שֶׁכֻּלָּנוּ חֲבֵרִים.

תְּמוּנָה אַחַת מֻשְׁלֶמֶת

כָּל אֶחָד מֵאִתָּנוּ הוּא יָחִיד וּמְיֻחָד
וְלֹא תִּמְצָא כָּמוֹהוּ בְּעוֹלָמֵנוּ הָאֶחָד,
כְּמוֹ פָּאזֶל שֶׁמֵּרְכָּב מֵחֲלָקִים יָפִים
לִתְמוּנָה אַחַת מֻשְׁלֶמֶת כֻּלָּנוּ מִתְחַבְּרִים.

וְעַכְשָׁיו נְחַבֵּר

חָבֵר וְעוֹד חָבֵר בְּכַדּוּר מְשַׂחֲקִים,
מוֹסְרִים זֶה אֶל זֶה אֶת הַכַּדּוּר וְנֶהֱנִים.
מֵרָחוֹק הֵם מַבְחִינִים בְּעוֹד שְׁנֵי חֲבֵרִים
"בּוֹאוּ הִצְטָרְפוּ!" - וְהַחֲבֵרִים רָצִים.

שְׁנַיִם וְעוֹד שְׁנַיִם שָׁוֶה אַרְבָּעָה
וְאַרְבָּעָה חֲבֵרִים זוֹ שִׂמְחָה מַמָּשׁ גְּדוֹלָה.

אַרְבָּעָה חֲבֵרִים בְּכַדּוּר מְשַׂחֲקִים,
מוֹסְרִים זֶה אֶל זֶה אֶת הַכַּדּוּר וְנֶהֱנִים
יָבוֹאוּ חֲבֵרִים וּנְחַבֵּר עוֹד וָעוֹד,
כִּי לְשַׂחֵק בְּיַחַד זוֹ שִׂמְחָה גְּדוֹלָה מְאוֹד!

מִלִּים טוֹבוֹת

מִלִּים טוֹבוֹת מְבִיאוֹת לָנוּ אֶת הַכּוֹחַ
לִהְיוֹת בְּיַחַד, לִגְדֹּל וְגַם לִצְמֹחַ,
מִלִּים טוֹבוֹת תָּמִיד אוֹמְרִים לִפְנֵי הַכֹּל,
וְכֻלָּנוּ יַחַד מְדַלְּגִים מֵעַל לְכָל מִכְשׁוֹל.

מִלִּים טוֹבוֹת נְעִימוֹת לָנוּ בַּלֵּב
וְכָל אֶחָד מַרְגִּישׁ שָׂמֵחַ וּמְאוֹד אוֹהֵב
וּכְשֶׁיֵּשׁ לָנוּ הֲמוֹן שִׂמְחָה וְכוֹחַ לֶאֱהֹב
כֻּלָּנוּ מַרְגִּישִׁים זֶה אֶת זֶה מְאוֹד קָרוֹב.

בּוֹאוּ יַחַד זֶה עִם זֶה נְדַבֵּר,
נְעוֹדֵד וּנְשַׁבֵּחַ כָּל חָבֵר וְחָבֵר.
זֶה קַל, זֶה פָּשׁוּט, זֶה מְעוֹרֵר אַהֲבָה
וּמְאוֹד נָעִים וְכֵיף לִגְדֹּל בַּאֲוִירָה טוֹבָה.

מַחְשָׁבוֹת

בָּעֶרֶב, לִפְנֵי שֶׁאֲנִי שׁוֹכֵב לִישׁוֹן
אֲנִי אוֹהֵב לַחְשֹׁב מַחֲשָׁבוֹת טוֹבוֹת.
וּבַבֹּקֶר כְּשֶׁאֲנִי קָם רַעֲנָן מִשְּׁנָתִי,
הַמַּחֲשָׁבוֹת הַטּוֹבוֹת נִשְׁאָרוֹת אִתִּי.